

НАЧАЈ И ИСПРЕПЛЕТЕНОСТ НАЧЕЛА ЗАКОНИТОСТИ И УСТАВНОСТИ

Правни поредак се састоји из нормативног, фактичког и вредносног елемента. Нормативни део правног поредка чине виши и нижи правни акти, више и ниже правне норме. Ти правни акти и правне норме стварају се на основу одређених вредности и треба да допринесу остварењу тих вредности. Међу тим вредностима посебан значај имају правда, слобода и људско достојанство. Правне норме створене праним актима постоје да би се људи понашали по њима. Правни поредак је остварен у мери по којој се људи понашају по правним нормама.

Правни је поредак утемељен на уважавању начела хијерархије.

Сви нижи елементи правног поретка морају бити у складу са вишим (са уставом и законом).

Та усклађеност нижих с вишим правним актима од изузетне је важности.

Том хијерархијом општих норми, и материјалних аката људског понашања, постиже се јединство правног поретка и омогућава остварење његових основних циљева.

Усклађеност свих нижих правних аката са уставом, назива се уставност.

Усклађеност свих нижих правних аката са законом, назива се законитост.

Законитошћу се означава ма која усклађеност елемената с вишим елементима правног поретка.

Реч уставност означава се не само склад правих аката с уставом као највишим актом, већ и ограниченост, везаност државне власти објективним правом.

Локов појам тумачења основног правног закона

Локов појам основног закона је његово учење о неотуђивим природним правима човека као темељ, сврху и основу свега. Он је добио свој писани израз у уставу САД 1777. године. Устав Сједињених америчких држава представља највиши закон по коме су све остале радње и правни акти усклађени. Без тога државна власт скреће ка тиранији, нажалост, формираној у већ далекој антици. У Енглеској и Француској током седамнаестог и осамнаестог века, та идеја о потреби заштите људске слободе од неограничене државне власти, добија свој израз у учењу о подели државне власти. А такође и се помиње и у посебним повељама о правима и слободама у Великој Британији (Средњовековној Енглеској краљевини).

Владавина права

Владавина права, као и демократија, није израз са само једним значењем. Владавина права није правна норма. Она је политички или морални принцип, чија садржина зависи од:

- политичких ставова,
- националних граница,
- временског раздобља.

Основни циљ владавине права јесте заштита појединца од носиоца државне власти. На владавину права снажно утичу политички акти. Корени овог учења потичу још од античког времена, док се њеним творцем сматра британец Дајси. У свом делу "The Law of the constitution", насталом 1885. године, у раздобљу либералног капитализма, Дајси успева да развије учење о новој доминантној политичкој вредности, тј. владавини права. Он је посвећен пре свега бризи за заштиту људских права и слобода. Влада мора деловати у законским оквирима. Суд утврђује повреде закона. Дајси разликује:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com